

Rough shooting

af Niels Egelund Faddersbøll

Denne jagtform, kan bedst beskrives som jagt, hvor man jager og skyder over egne hunde. Mange jægere foretrækker andre jagtformer som trækjagt, drivjagt, eller selskabsjagt på drevne fasaner. Rough shooting har altid været min favoritjagt, som jeg har dyrket så meget som muligt, og det hænger jo nok sammen med min interesse for at arbejde og jage med hunde.

The rough shooting team

For 10 år siden var vi nogle jagtkammerater med samme interesse, og jeg fik etableret en lille eksklusiv klub. Vi startede med fem medlemmer, og nu er vi fire.

Jeg havde samtidig lavet en aftale med et jagtvæsen, som kunne tilbyde lige den jagtform.

Gennem årene har vi fået flere andre muligheder, og nogle af os kan også selv invitere på jagt, så vi har vel op til 10 dage om året.

Jeg omtaler altid teamet som en klub, man kun kan melde sig ud af, men ikke ind i.

Medlemmerne og de få gæster, der som regel er med, udgør sjældent over otte mand på en jagt, og de har den samme interesse for jagt med hund som jeg. Derfor har de også godt trænedede hunde, og mestrer kunsten at skyde over deres egen hund.

En dag i solskin

Jagtsæsonen 2017/18 har ikke budt på det bedste vejr.

Masser af regnvejr og kun få dage med solskin. Slet ingen smukke dage med sne og frost.

Men enkelte dage med godt vejr har der dog været, og det er en af dem, jeg vil skrive lidt om.

Måske kan læserne få en idé om sjælen i rough shooting.

Jægerne og hundene

En har en labrador og en cocker spaniel med, en har en springer spaniel.

Tre gæster har hver deres sorte cocker spaniel med, og vi er et par stykker som har to cocker spaniels med hver.

I alt er vi syv mand og en masse dejlige hunde, som alle jager under bøssen udtagen labradoren, som går ved fod og kun bliver brugt til apportering.

To af gæsterne er med deres første spaniel, og de har selvfølgelig fået hjælp til træningen.

Det er glædeligt, at også deres hunde opfører sig eksemplarisk.

Det siger lidt om interessen, at selv om vi er på Sjælland, så har to jyder taget turen over, og det gør de i øvrigt tit, lige som vi sjællændere også tager til Fyn og Jylland og går på rough shooting.

Action

Første såt er i et super godt terræn. En masse væltede træer, der er groet sammen med tæt skrub, og en hegning med meget tæt vegetation.

Jeg går selv yderst på venstre fløj og har ikke nogle situationer selv, men kan jo både høre og se, at der bliver rejst og skudt fugle oppe i kæden.

En enkelt fugl undslipper på højre fløj og kommer over mig på komfortabelt skudhold.

Jeg skyder fuglen, hundene har sat sig i skuddet, og jeg kan sende min hanhund Monty på en rigtig god apportering, mens min tævehund Honey må sidde og se på.

Efter såten er vi hurtigt samlet, alt vildt er samlet op, og vi er i gang med den næst såt.

Det er et drømmeterræn. En stor skovlysning med tæt bundvegetation, og vi har ikke gået længe, før hundene letter den første kok.

Både min kammerat Bent og jeg skyder, og han tager apporteringen med en af sine hunde, alle andre hunde har sat sig og venter.

Vi er hurtigt i gang igen, og Honey rejser straks en kok, som jeg skyder. Jeg sender hende på fuglen, og den er hurtigt hjemme.

Straks vi går i gang igen, rejser hun en kok mere, som jeg skyder. Honey har sat sig i opfløjet, og jeg vælger at sende Monty, som hurtigt bringer fuglen.

Da vi er ved at være igennem den første del, hvor der har været flere gode situationer med hundene, rejser Honey en høne, som jeg skyder, og jeg sender hende på fuglen som bringes nemt.

Inden vi forsætter, er vi et par stykker, som går rundt og stiller os for i den anden ende af såten.

Fuglene brækker noget ud på højre side, uden at der kan skydes til dem.

Jeg lader selv en enkelt kok flyve, fordi jeg synes, at den er på det længste hold. Godsets skytte, som står ved siden af mig, knurrer lidt, at den var da vist på skudhold.

Nu ved jeg, at han skyder godt og sikkert bedre end mig på drevne fugle, så det var den nok også...

Nogle få fugle brækker bagud over drevet, men de møder Jacobs 20er, og så kommer de ikke længere.

Sådan går dagen såt efter såt, og der bliver leveret god skydning og godt hundearbejde.

En sjov oplevelse

I en lang skovsæt, hvor man går i noget lidt ufremkommelig stangskov, har jeg en virkelig sjov oplevelse. Jeg har Monty i søg foran mig, og koncentrerer mig selvfølgelig om ham, mens Honey går fri ved fod, som mine hunde skiftes til, dagen igennem.

Pludselig hører jeg ligesom klapren af vinger lige bagved, og jeg vender mig rundt og ser Honey stå med en levende kok i munden.

Den må jo have ligget og trykket hårdt, siden hun kunne tage den, for hundene tager stort set aldrig levende vildt.

Jeg giver hende en slip kommando, og hun slipper fuglen, som fint flyver ud til venstre, hvor der ikke går nogen.

Jeg skyder fuglen, kigger på Honey, som sidder roligt, og tænker for træningens skyld er det nok bedst at sende Monty, og han bringer hurtigt den nemme apportering.

Sidst på sætten skyder jeg forbi til en overflyvende fasan, sådan som det er på jagt, så bliver man bragt ned på jorden igen.

Heldigvis står Erik på post med sin cocker, og det overlever fasanen ikke.

Han får en god situation, ro på post og fin apportering

Anskydninger og gode hunde

I den sidste såt kommer jeg til at gå i noget åben skov ud til en markkant.

På vej ind i såten går jeg ved siden af Bent og kan nyde, at han først skyder en fugl for den ene hund og øjeblikket efter en for den anden.

To skarpe situationer, fuldstændig ro og gode apporteringer.

Terrænet foran mig ser ikke lovende ud, men pludselig rejser Honey en kok, som stiger og flyver ind over nogle graner.

Jeg skyder fuglen, men kan se, at den ikke er dødsdudt.

Jeg sender Honey med det samme, og hun forsvinder ind igennem granerne, selvom hun ikke har kunnet markere nedslaget.

Mine forhåbninger er ikke store.

Jeg kender terrænet godt, jeg har i årevis trænet hundene her uden for sæsonen og ved, at der ikke er meget vegetation, mest halvåben bøgeskov.

Jeg får en melding fra min kammerat Brian, som står længere til venstre, at fuglen er løbet, og jeg kan høre, at han sender sin springer på fuglen.

Jeg begynder så småt at ærgre mig over skuddet og kalder på min hund.

I det samme kommer Honey ud af granerne med en spillevende kok.

Alle, der jager med hund, kender den gode følelse, når hunden løser den slags opgaver.

Vi starter igen, og skæbnen vil, at Honey rejser endnu en kok, som stiger og flyver ud over marken.

Jeg skyder den og kan se, at den er truffet i kroppen, men fuglen flyver videre.

Heldigvis er der fri udsigt, så jeg kan følge fuglen stige ud over marken, ind over en landevej, for så at falde stendød ned på en rasteplads.

Vi driver resten af såten af, og Honey rejser endnu en fugl, som flyver ud til siden, hvor min kammerat Jens står på post med sin cocker.

Han skyder fuglen, knækker geværet og sender hunden, som apporterer fuglen i fineste stil, alle er glade.

Efter såten kunne jeg køre over og samle fuglen fra tidligere op, nøjagtig hvor jeg så den falde på rastepladsen.

Sådan gik en dejlig jagtdag med hundene.

Alle havde skudt, og hundene havde opført sig eksemplarisk.

Ikke en eneste prelning og kun et enkelt uheld for Peter, som stod og kiggede på en hare, der blev skudt, i stedet for at kigge på sin egen hund, som havde sat sig fint, men så valgte at hente haren.

Det var stadigvæk dejligt vejr. På parolen lå 37 stykker vildt, og vi kunne nyde en velfortjent frokost i jagtstuen.

Vi havde i øvrigt gået 14.000 skridt eller 11 km.

Hundene havde gået meget mere end det!

Alle kan trænge til en lille pause, når man er på rough shooting. Denne dag gik vi ca. 11 kilometer. Og man kan kun gisne om, hvor mange kilometer hundene havde tilbagelagt!

